

Kjøbenhavnske Anstalt bliver udløst af sin Forbindelse med Communen, og deels af den Grund, at de samme Regler nu følges for Jylland og Stiftterne med Hensyn til Anlægs-capitalen, og naar man altsaa vilde fastsætte en særskilt Ligning for Stiftterne og Jylland, vilde det være rigtigere, om Regjeringen, hvis disse Anstalter ikke kunde gaae over til at blive Statsanstalter, vilde fremlægge Forslag til en anden Ligningsmaade for disse Udgifter. Udvalget er derfor kommet til at anbefale Lovforlagets § 1 til Antagelse.

Lovforlagets § 2 gaaer ud paa at forandre den hidtil bestaaende Tingenes Tilstand, hvorefter Statskassen har staaet i Forfud for Udgifterne til disse Anstalter og dækket Forskuddene ved Ligning i Overensstemmelse med de i § 1 omtalte Regler. Nu gaaer Forslaget ud paa, at disse Forfud af Statskassen skulle ophøre, og at Districterne skulle tilvejebringe det Fornødne, selv uden Bidrag af Statskassen, og at de derfor strax skulde forskudsvis udrede disse Udgifter. Udvalget har meent, at der ikke var tilstrækkelig Anledning til at forandre den bestaaende Tilstand, idet, naar begge disse Anstalter træde i Kraft, da omtrent forholdsviis det samme Beløb vil medgaae, og det altsaa, naar man tilstaaer dem Forfud, ikke vil være af nogen væsentlig Betydning, da det falder det hele Land til Byrde med Undtagelse af Kjøbenhavn, hvorpaa der kun vil falde en forholdsviis Deel, deels af Forskuddet selv, deels af de Renter, der ville blive at udrede, saa det vil ikke være nogen Gjenstand af Betydning. Naar man vil ophøre strax at staae i Forfud, saa ville Districterne blive nødt til at udrede meget betydelige Beløb; endog saa til $1\frac{1}{2}$ Mars Afgift paa een gang, foruden det allerede forbigangne Mars Udgift, altsaa for $2\frac{1}{2}$ Mar, som kunde være temmelig bebyrdende for dem. Udvalget har derfor foreslaaet, at det med Hensyn til den foreløbige Udredelse af Udgifterne maatte blive som hidtil, dog saaledes, at det skulde staae i Rigsdagens og Regjeringens Magt efterhaanden at udjævne Forskuddene ved at optræve noget mere end nødvendigt, for at naae hen til den Tilstand, at der ikke var noget Forfud,

med mindre man forinden skulde komme dertil derved, at Statskassen selv overtog Udgifterne ved disse Anstalter. Hertil er det, at Mindretallet af Udvalget har stillet det Forslag, at Districterne skulde have en bestemt Ret til at fordre Genstand med deres Bidrag, imod at svare Renter. Fleertallet har antaget, at der ikke var Tale om saa betydelige Beløb, at der var Anledning til at give en saadan Ret, og at det nok af Rigsdagen og Regjeringen vil blive paaseet, at der ikke kræves mere, end disse Districter ville være istand til at udrede. Herved har Udvalget i det Hele taget udtalt sig imod § 2, men har antaget, at det vilde være rigtigt, at der kom en § til at træde i Stedet, som udtrykkeligt udtalte, at Bevillingsmyndigheden i disse Sager hørte under Rigsdagen, og at Udgifterne skulde bevilges ved Finantsloven. Der har neppe været nogen aldeles tilstrækkelig Hjemmel for den med Hensyn til disse Udgifter hidtil fulgte Fremgangsmaade. Deraf, at Forskuddene skulle betales af Statskassen, fulgte, at Rigsdagen fik Indflydelse paa disse Udgifter, men kun alene fordi den skulde bevilge Forskuddene, ikke fordi der var tillagt den en almindelig Myndighed til at tage Bestemmelser om disse Anstalters Udgifter. Ogsaa er der i Placaten af 24de October 1837, hvorved den jydsk Anstalt blev oprettet, sagt, at der skulde udfomme en nærmere Anordning, angaaende Ligningen af de aarlige Udgifter, men en saadan er ikke senere udfkommen. Det var imidlertid en saadan Anordning, der skulde indeholde Hjemmel for, hvem der skulde have den afgørende Stemme med Hensyn til Udgifterne, og vilde man ikke overlade Rigsdagen at have en saadan Bevillingsmyndighed, maatte man enten overlade det til Justitsministeren alene, eller ogsaa maatte man skabe provindsfelle Organer, som kunde bevilge disse Udgifter; da saadanne Organer imidlertid ikke vilde have andre Forretninger end denne ene, vilde det neppe være hensigtsmæssigt, alene for den Sags Skyld, at indføre extraordinaire besluttende Autoriteter, og der er altsaa i den nye § 2 foreslaaet, at disse Udgifter skulle bevilges ved Finantsloven. Lovforlagets § 3 gaaer ud paa, at de Regler, der komme til Anvendelse ved Helbredsvesanstalterne i Jylland og